

Vetelin poikakuoro juhli komeasti

27.5.2015

KONSERTTI

■ Veteli poikakuoron juhla-konsertit Vetelin liikuntasalissa 23.5 ja Vetelin kirkossa 24.5 joht. Simo Kangas. Mukana myös Äänipäät, Veikko Siponkosken kitarayhtye sekä urkuri Matti Pohjoisaho.

Jarmo Kokkonen VETELI

Kun olin aloittamassa työtä juuri perustetun Pirkanpojat-kuoron kanssa Tampereella syksyllä 1970, kiersin edellisenä keväänä hakemassa oppia saksalaisista poikakuoroista. Matkallani päädyin myös Windsbachiin, jossa toimii yksi Saksan hienoimmista internaattikuoroista. Kuoron silloinen johtaja Hans Thamm sanoi suorasanaisesti, ettei ”homma” kannata. Hänen mielestään poikien äänenmurroksen alku tulee kaiken aikaa varhaistumaan eikä laulajien ymmärrys ja omaksutumiskyky riitä tulkitsemaan täysipäätöisesti poikakuorolle sävellettyjä suuria teoksia.

Osin hän oli oikeassa osin väärässä. Äänenmurros on edelleen varhaistunut - Bach lauloi aikanaan sopraanoa 16-vuotiaana - mutta koulutus samalla kohentunut. Tänäpäin meillä on edelleen mahdollisuus kuulla upeita teoksia loistavina poikakuorojen tulkintoina.

Pohjanmaa tuntuu olevan täynnä pieniä kuoroihmeitä. Yksi näistä ihmeistä toimii Vetelissä. Simo Kankaan kolmekymmentä vuotta sitten perustama poikakuoro juhli viime viikonvaihteessa miehen ikään ehtimistään kahdessa konsertissa, lauantaina Vetelin liikuntasalissa ja sunnuntaina kirkossa. Kuoron merkitystä Vetelin nuorille herroille kuvaa hyvin se suuri joukko entisiä laulajia, jotka olivat mukana merkkipäivää juhlistamassa.

Juhlakonsertin ohjelma koostui pääosin kuoron bravuureista. Alkupuolen kohottavaksi

osaksi rakentui kolme *Bach-koraalia* sekä Caccinin *Ave Maria*, joissa oli mukana myös pieni soitinyhtye. Kuoro lauloi vapautuneen soinnikkaasti johtajaansa valppaasti seuraten. Pieni ihme on myös kuoron miesäännet, jotka lauloivat todella valloittavasti da Vittorian *Ave Marian*.

Kuoron sisällä on kasvanut muitakin ihmeitä. Lauantain konsertissa kuultiin Äänipäät-yhtyettä, jonka jäsenet ovat kaikki entisiä kuorolaisia. Erinomainen ensemble. Oman merkittävän lisänsä juhlakonserttiin antoi Veikko Siponkosken valmentama kitarayhtye, joka esitti yhdessä jousien kanssa David Palmerin *Elegian*.

Konsertin varsinaisen yllätyksen tarjosivat kuoron entiset laulajat. Tuntui kuin ajan verho olisi auennut heidän sijoittuessaan kuorokorokkeelle! Tai oikeastaan mitään verhoa ei ollut, sillä mieskuoro soi todella maukkaasti ikään kuin olisivat koko iän laulaneet yhdessä. Gregoriaaninen yksinäinen *Sanc-tus* soi korvia hivelevän puhtaasti. Muutkin laulut saivat oivan asun suorastaan innoittuneessa tunnelmassa.

Konsertin päätti Sibeliuksen *Finlandia*, jonka toteutti kuoron kanssa selkeä tulevaisuuden lupaus Matti Pohjoisaho. Hän sai Vetelin kirkon uruista irti lähes uskomattoman värikkään paltin, jota täydensi kuoron varma osuus. Omana numeronaan hän soitti sovituksensa Bachin koraalista *Komm, süsßer Tod*.

Ei voi muuta kuin onnitella sekä kuoroa että sen johtajaa. Vetelissä on tehty määrätietoisuutta työtä, joka on kantanut kauniin hedelmän. Toivottavasti Simo Kankaalle löytyy myös työn jatkaja, sillä kuoro tekee arvokasta kulttuurityötä koko kesästä Pohjanmaatakin ajatellen.

Kirjoittaja on pitkän linjan koulumuusikko ja Aamulehden ja Turun Sanomien pitkäaikainen musiikkikriitikko.